

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150314048.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

«Men vanskeligere, min Dreng!» sagde den Gamle. »Det er ingen Sag, at sidde i Krandsen som Blomst, og bryste sig der; det er værre, at være Haanden som fletter den. Traaden skal være baade stram og lind, den maa ikke skjære ind i Stilkene, maa heller ikke sidde for løs, saa falde de ogsaa fra. Ja, I unge Mennesker snakke, som I have Forstand til. Jo I ere kloge! akkurat ligesom Konen, der gjemte til Aftensmad en stegt Kylling; hun satte den, paa en Tintallerken, ind paa de brændende Gløder, og gik saa ud sine Ærinder, men, da hun kom hjem igjen, var Tallerkenen smeltet og Stegen laae i Asken. Hvor det er en klog Kat jeg har, sagde hun, den har spiist Tallerkenen og ladet Kyllingen ligge. See, I snakke ligedan og see Tingene fra samme fornuftige Side. Snak ikke efter de Andre derovre i Staden! frygt Gud og ær Kongen! med de to have vi ikke noget at raisonnere! de gjøre det af sammen, de to! de Franske ere ligesom unge Russer, i det de have faaet *examen artium*, de troe at have slugt hele Verden! de slaae bag ud og gjøre Kommers! de Franske maae have en Napoleon, der kan give dem noget at bestille! gaae de paa egen Haand, saa gjøre de gale Streger!»